

visningstid overskrider arbejdsmarkedets almindelige ugentlige arbejdstid.

Alle erhvervsskoler er tillagt en aktivitetsramme, der efter nærmere angivne retningslinjer kan anvendes til specialpædagogisk støtte. Aktivitetsrammens størrelse fremgår af direktoratets årlige budgetmeldinger.

Skoler, der har brug for i enkelte tilfælde at kunne tilbyde specialpædagogisk støtte, der kræver ressourcer ud over den tildelte ramme, kan til et konkret angivet formål ansøge direktoratet om ekstra bevilling hertil. Dette gælder også køb eller leje af teknisk udstyr til specialpædagogisk støtte.

Det må sikres, at elevens tilhørsforhold til en etnisk, sproglig eller adfærdsmæssig minoritet ikke fremgår af elevens eksamens/uddannelsesbevis.«

For så vidt angår *arbejdsmarkedsuddannelserne* henvises til besvarelsen af spørgsmål 44.

Spørgsmål 296:

»Kan der påvises resultater fra den koordinerende indsats for bedre ligestilling på arbejdsmarkedet for indvandrere, jfr. ministerens svar til udvalget i marts måned 1984 (alm. del 1984-85, 2. samling, bilag 37)?«

Svar:

Direktoratet for *arbejdsmarkedsuddannelserne* har oplyst, at direktoratet siden 1980 har iværksat særligt tilrettelagte EIFL-kurser for indvandrere.

De særligt tilrettelagte EIFL-kurser for indvandrere omfatter to kursustyper:

1. Danskkurser for indvandrere.
2. Erhvervsintroducerende kurser for indvandrere.

I kurserne tilstræbes det – gennem introduktion til arbejdsmarkedet og sprogundervisning i dansk – at give deltagerne et bedre grundlag for at opnå beskæftigelse eller gennemgå en kompetencegivende uddannelse, herunder specialarbejderkursus.

Kursusaktiviteten er siden 1980 blevet mangedoblet. Det kan således oplyses, at der i 1980 blev gennemført 6 EIFL-kurser for indvandrere med et samlet antal kursusuger og deltagere på henholdsvis 100 og 56. De tilsvarende tal for 1984 er 72 kurser med et

samlet antal kursusuger og deltagere på 794 og 645.

Kurserne tilrettelægges af specialarbejder-skolerne i et samarbejde med AF og andre lokale myndigheder og organisationer, herunder kommuner, amtskommuner og Dansk Flygtningehjælp.

I direktoratet foretages der ikke en registrering af indvandrernes situation efter kursusdeltagelse, hvorfor det ikke er muligt at opgøre beskæftigelses- eller uddannelsesefekten af kursusgennemførelsen.

Undervisningsministeriet har oplyst, at det kan henholde sig til besvarelsen af spørgsmål nr. 295.

Arbejdsdirektoratet har oplyst, at direktoratet har kontaktet AF-København og herefter kan meddele, at man, efter at indsatsen over for indvandrere den 1. april 1984 blev forbedret, kan konstatere en tydelig stigning i andelen, som efter gennemført EI-kursus fortsætter i uddannelse, arbejde eller arbejdstilbud.

Da antallet af indvandrere er relativt stort i det område, der dækkes af AF-København, er det efter direktoratets mening forsvarligt at slutte, at der i løbet af det sidste år kan påvises resultater af indsatsen.

Jeg kan henholde mig til foranstående oplysninger.

Spørgsmål 297:

»Hvilke initiativer påtænker arbejdsmarkedet sat i værk for at sikre indvandrerne ligestilling på arbejdsmarkedet, når arbejdstilbudsordningen ændres og jobkabelsesloven fjernes?«

Svar:

Indvandreres store vanskeligheder med at få beskæftigelse hænger ofte sammen med deres sprogvanskeligheder. Hidtil har man kunnet tilbyde indvandrere 2 måneders danskundervisning i arbejdstilbudsperioden til normal løn. Når arbejdstilbudsloven ændres, udvides denne mulighed til 3 måneder. Det vil i sig selv være en forbedring i forhold til indvandrere.

Men selv 3 måneders danskundervisning vil normalt ikke være nok til, at indvandrere opnår ligestilling på arbejdsmarkedet med hensyn til sproget.